

Past Simple

The Past Simple tense is sometimes called the "preterite tense". We can use several tenses and forms to talk about the past, but the Past Simple tense is the one we use most often.

In this lesson we look at the **structure** and **use** of the Past Simple tense, followed by a **quiz** to check your understanding.

How do we make the Past Simple tense?

There are two basic structures for the Past Simple tense:

1. Positive sentences

subject	+	main verb
		Past Simple

2. Negative and question sentences

subject	+	auxiliary <i>do</i>	+	main verb
		conjugated in Past Simple		

		did		base
--	--	------------	--	-------------

Look at these examples with the main verbs *go* (irregular) and *work* (regular):

	subject	auxiliary verb		main verb	
+	I			went	to school.
	You			worked	very hard.
-	She	did	not	go	with me.
	We	did	not	work	yesterday.
?	Did	you		go	to London?
	Did	they		work	at home?

From the above table, notice the following points...

For positive sentences:

- There is **no auxiliary verb**.

- The main verb is conjugated in the Past Simple, invariable: *-ed (or irregular)*

For negative and question sentences:

- The auxiliary is conjugated in the Past Simple, invariable: *did*
- The main verb is invariable in base form: *base*
- For negative sentences, we insert **not** between the auxiliary verb and main verb.
- For question sentences, we **exchange** the subject and the auxiliary verb.

Emphatic did

Normally, for positive sentences we do not use the auxiliary *did*. But if we want to emphasize (stress) something, or contradict something, we may use it. For example: "I didn't use a spellchecker but I did use a dictionary." Here are some more examples:

- "Why didn't you go to the party?" / "I did go."
- It did seem a bit strange.
- After drinking it I did in fact feel better.

Past Simple with main verb *be*

The structure of the Past Simple with the main verb *be* is:

subject	+	main verb <i>be</i>
		conjugated in Past Simple
		was, were

Look at these examples with the main verb *be*:

	subject	main verb <i>be</i>		
+	I, he/she/it	was		here.
	You, we, they	were		in London.
-	I, he/she/it	was	not	there.
	You, we, they	were	not	happy.
?	Was	I, he/she/it		right?
	Were	you, we, they		late?

From the above table, notice the following points...

- There is **no auxiliary verb**, even for questions and negatives.
- The main verb (be) is conjugated in the Past Simple: *was, were*
- For negative sentences, we insert **not** after the main verb.
- For question sentences, we **exchange** the subject and the main verb.

How do we use the Past Simple tense?

We use the Past Simple tense to talk about an action or a situation - an event - in the past. The event can be **short** or **long**.

Here are some **short** events with the Past Simple:

The car **exploded** at 9.30am yesterday.

She **went** to the door.

We **did** not **hear** the telephone.

Did you **see** that car?

past	present	future
The action is in the past.		

Here are some **long** events with the Past Simple tense:

I **lived** in Bangkok for 10 years.

The Jurassic period **lasted** about 62 million years.

We **did** not **sing** at the concert.

Did you **watch** TV last night?

past	present	future

The action is in the past.		
----------------------------	--	--

Notice that it does not matter how long ago the event is: it can be a few minutes or seconds in the past, or millions of years in the past. Also it does not matter how long the event is. It can be a few milliseconds (car explosion) or millions of years (Jurassic period). We use the Past Simple tense when:

- the event is **in the past**
- the event is **completely finished**
- we say (or understand) the **time** and/or **place** of the event

In general, if we say the past **time** or **place** of the event, we must use the Past Simple tense; we cannot use the present perfect.

Here are some more examples:

- I **lived** in that house when I was young.
- He **didn't like** the movie.
- What **did** you **eat** for dinner?
- John **drove** to London on Monday.
- Mary **did not go** to work yesterday.
- **Did** you **play** tennis last week?
- I **was** at work yesterday.
- We **were** not late (for the train).
- **Were** you angry?

Note that when we tell a story, we usually use the Past Simple. We may start with the Past Continuous tense to "set the scene", but we almost always use the Past Simple tense for the action. Look at this example of the beginning of a story:

Thì quá khứ đơn

Thì Quá khứ đơn đôi khi được gọi là "thì quá khứ đơn". Chúng ta có thể sử dụng một số thì và hình thức để nói về quá khứ, nhưng thì Quá khứ đơn là thì chúng ta sử dụng thường xuyên nhất.

Trong bài học này, chúng ta xem xét **cấu trúc** và **cách sử dụng** thì Quá khứ đơn, sau đó là một **bài kiểm tra** để kiểm tra sự hiểu biết của bạn.

Làm thế nào để chúng ta tạo thì Quá khứ đơn?

Có hai cấu trúc cơ bản cho thì Quá khứ đơn:

1. Câu tích cực

môn học	+	động từ chính
		Thì quá khứ đơn

2. Câu phủ định và câu nghi vấn

môn học	+	phụ trợ <i>làm</i>	+	động từ chính
		liên hợp trong quá khứ đơn		

		làm		cơ sở
--	--	------------	--	--------------

Nhìn vào những ví dụ này với các động từ chính *đi* (không thường xuyên) và *làm việc* (thường xuyên):

	môn học	trợ động từ		động từ chính	
+	Tôi			đi	đến trường.
	Bạn			đã làm việc	rất vất vả.
-	Cô ấy	làm	không phải	đi	với tôi.
	chúng tôi	làm	không phải	công việc	hôm qua.
?	Làm	bạn		đi	đến Luân Đôn?
	Làm	họ		công việc	ở nhà?

Từ bảng trên, chú ý các điểm sau...

Đối với câu tích cực:

- Không có trợ động từ .
- Động từ chính được chia ở thì Quá khứ đơn, bất biến: *-ed (hoặc bất quy tắc)*

Đối với câu phủ định và câu nghi vấn:

- Trợ động từ được chia ở thì Quá khứ đơn, không thay đổi: *did*
- Động từ chính không thay đổi ở dạng cơ sở: *cơ sở*
- Đối với câu phủ định, chúng ta chèn **not** vào giữa trợ động từ và động từ chính.
- Đối với câu nghi vấn, chúng ta **hoán đổi** chủ ngữ và trợ động từ.

Nhấn mạnh *did*

Thông thường, đối với câu khẳng định chúng ta không dùng trợ động từ *did* . Nhưng nếu chúng ta muốn nhấn mạnh (nhấn mạnh) điều gì đó, hoặc mâu thuẫn với điều gì đó, chúng ta có thể sử dụng nó. Ví dụ: "Tôi không sử dụng công cụ kiểm tra chính tả nhưng tôi đã sử dụng từ điển." Dưới đây là một số ví dụ:

- "Tại sao bạn không đi đến bữa tiệc?" / "Tôi đã đi."
- Nó có vẻ hơi lạ.
- Sau khi uống nó, tôi thực sự cảm thấy tốt hơn.

Quá khứ đơn với động từ chính *be*

Cấu trúc của thì Quá khứ đơn với động từ chính *be* là:

môn học	+	động từ chính là
		liên hợp trong quá khứ đơn

		đã, đã
--	--	---------------

Nhìn vào những ví dụ này với động từ chính *be* :

	môn học	động từ chính là		
+	Tôi, anh ấy / cô ấy / nó	là		nơi đây.
	Bạn, chúng ta, họ	là		tại Luân Đôn.
-	Tôi, anh ấy / cô ấy / nó	là	không phải	ở đó.
	Bạn, chúng ta, họ	là	không phải	vui mừng.
?	Là	Tôi, anh ấy / cô ấy / nó		bên phải?
	Là	bạn, chúng ta, họ		muộn?

Từ bảng trên, chú ý các điểm sau...

- Không **có trợ động từ** , ngay cả đối với câu hỏi và câu phủ định.
- Động từ chính (be) được chia ở thì Quá khứ đơn: *was, were*
- Đối với câu phủ định, chúng ta thêm **not** vào sau động từ chính.
- Đối với câu nghi vấn, chúng ta **hoán đổi** chủ ngữ và động từ chính.

Làm thế nào để chúng ta sử dụng thì quá khứ đơn?

Chúng ta sử dụng thì Quá khứ đơn để nói về một hành động hoặc một tình huống - một sự kiện - trong quá khứ. Sự kiện có thể **ngắn** hoặc **dài** .

Dưới đây là một số sự kiện **ngắn** với Quá khứ đơn:

Xe nổ lúc 9h30 hôm qua. Cô đi ra cửa. Chúng tôi không nghe điện thoại. Bạn có thấy chiếc xe đó không?		
vừa qua	hiện nay	Tương lai
Các hành động là trong quá khứ.		

Dưới đây là một số sự kiện **dài** với thì Quá khứ đơn:

Tôi đã sống ở Bangkok được 10 năm. Kỷ Jura kéo dài khoảng 62 triệu năm. Chúng tôi đã không hát tại buổi hòa nhạc. Bạn có xem TV tối qua không?
---

vừa qua	hiện nay	Tương lai
Các hành động là trong quá khứ.		

Lưu ý rằng sự kiện diễn ra cách đây bao lâu không quan trọng: nó có thể là một vài phút hoặc vài giây trong quá khứ hoặc hàng triệu năm trước. Ngoài ra, nó không quan trọng là sự kiện kéo dài bao lâu. Nó có thể là vài phần nghìn giây (vụ nổ ô tô) hoặc hàng triệu năm (kỷ Jura). Chúng ta sử dụng thì Quá khứ đơn khi:

- sự kiện là **trong quá khứ**
- sự kiện **đã kết thúc hoàn toàn**
- chúng tôi nói (hoặc hiểu) **thời gian** và/hoặc **địa điểm** của sự kiện

Nói chung, nếu chúng ta nói **thời gian** hoặc **địa điểm** trong quá khứ của sự kiện, chúng ta phải sử dụng thì Quá khứ đơn; chúng ta không thể sử dụng hiện tại hoàn thành.

Dưới đây là một số ví dụ:

- Tôi **sống** trong ngôi nhà đó khi tôi còn nhỏ.
- Anh **ấy** không **thích** bộ phim.
- Bạn **đã ăn** gì cho bữa tối?
- John **lái xe** đến London vào thứ Hai.
- Mary **đã** không **đi** làm ngày hôm qua.
- **Bạn đã** chơi **quần vợt** tuần trước?
- Tôi **đã** ở nơi làm việc ngày hôm qua.
- Chúng tôi **đã** không trễ (cho chuyến tàu).
- **Bạn** có tức giận không?

Lưu ý rằng khi chúng ta kể một câu chuyện, chúng ta thường sử dụng Quá khứ đơn. Chúng ta có thể bắt đầu với thì Quá khứ tiếp diễn để "thiết lập bối cảnh", nhưng hầu như chúng ta luôn sử dụng thì Quá khứ đơn cho hành động. Nhìn vào ví dụ này về sự khởi đầu của một câu chuyện: